

Tikšanās ar personu ar invaliditāti intereses pārstāvošajām nevalstiskajām organizācijām par grozījumiem Darba likumā un izmaiņām asistenta pakalpojuma nodrošināšanā protokols

2019.gada 8.oktobris

Cilvēku ar invaliditāti informācijas un vides pieejamības centrs "VAR", Kr.Valdemāra ielā 38,
Rīgā

Sanāksmi vada: Muižniece J., Labklājības ministrijas valsts sekretāra vietniece.

Piedalās:

1. Balodis I., Invalīdu un viņu draugu apvienības "Apeirons" valdes priekšsēdētājs;
2. Beinare Z., Labklājības ministrijas Sociālās iekļaušanas politikas departamenta vecākā referente;
3. Bicēna B., Invalīdu un viņu draugu apvienības "Apeirons" pārstāve;
4. Briedis J., Invalīdu un viņu draugu apvienības "Apeirons" pārstāvis;
5. Briedis R., Invalīdu un viņu draugu apvienības "Apeirons" pārstāvis;
6. Celmiņa E., Labklājības ministrijas Sociālās iekļaušanas politikas departamenta direktore;
7. Čačs J., Latvijas cilvēku ar īpašām vajadzību sadarbības organizācijas "SUSTENTO" pārstāvis;
8. Dīmane B.;
9. Džeriņa E.;
10. Grabe D., Labklājības ministrijas Sociālās iekļaušanas politikas departamenta direktores vietniece;
11. Grabovska E., Labklājības ministrijas Sociālo pakalpojumu departamenta vecākā referente;
12. Grāveris E., Labklājības ministrijas Sociālās iekļaušanas politikas departamenta vecākais referents;
13. Henele M., Rīgas Sociālā dienesta Asistenta pakalpojuma administrēšanas nodaļas vadītāja;
14. Kalcenava S., Invalīdu un viņu draugu apvienības "Apeirons" pārstāve;
15. Kampenusa D., Labklājības ministrijas Sociālās iekļaušanas politikas departamenta vecākā eksperte;
16. Kerls A., Izglītības un zinātnes ministrijas valsts sekretāra palīgs juridiskajos jautājumos;
17. Konopka M., biedrības "Līdzvērtība" pārstāve;
18. Korņeva I., Invalīdu un viņu draugu apvienības "Apeirons" pārstāve;
19. Koškorjeva J.;
20. Krieva I.;
21. Krūzmētra A., Invalīdu apvienības "Aizvējš" pārstāvis;
22. Lapsa V., Invalīdu un viņu draugu apvienības "Apeirons" pārstāvis;
23. Laškova O., Daugavpils sociālā dienesta pārstāve;
24. Mergupe-Kutraite Dz., Izglītības un zinātnes ministrijas Izglītības departamenta eksperte;
25. Niedre I., VSAC "Zemgale" pārstāve;
26. Nikolšins A., biedrības "Wings for Wheels" pārstāvis;
27. Panteļejevs V.;
28. Parhomenko I., Invalīdu un viņu draugu apvienības "Apeirons" pārstāve;
29. Pavloviča V.;
30. Pētersone I., Izglītības un zinātnes ministrijas Finanšu departamenta grāmatvede;
31. Podziņa D., Invalīdu un viņu draugu apvienības "Apeirons" pārstāve;
32. Rempe S.;

33. Rozentāls I.;
34. Rudzīte I., Latvijas Pašvaldību savienības padomniece veselības unsociālajos jautājumos;
35. Salmiņa L., Rīgas Sociālā dienesta Asistenta pakalpojuma administrēšanas nodaļas vadītājas vietniece;
36. Saulkalne D., Jelgavas sieviešu invalīdu organizācijas “Zvaigzne” pārstāve;
37. Savčenko J.;
38. Strods V., Invalīdu un viņu draugu apvienības “Apeirons” pārstāvis;
39. Survila S., biedrības “Wings for Wheels” pārstāve;
40. Viksnīte S.;
41. Vjakse I., Labklājības ministrijas Darba attiecību un darba aizsardzības politikas departamenta direktora vietniece.

Moderators: I. Balodis

Protokolē: E. Grāveris

Darba grupas sanāksmes sākums: 12:00

Izskatāmie jautājumi:

1.daļa. Diskusijas par nepieciešamību veikt grozījumus Darba likuma 109.panta otrajā daļā.

2.daļa.¹ Diskusijas par Labklājības ministrijas (turpmāk – Ministrija) piedāvātajām izmaiņām asistenta pakalpojuma nodrošināšanā un piemērotāko no 5 piedāvātajiem risinājumu variantiem.

Darba grupas asistenta pakalpojuma pilnveidošanai mērķis: Izstrādāt priekšlikumus asistenta pakalpojuma pašvaldībā pilnveidošanai, lai izveidotu efektīvu, valsts budžeta iespējām un personu ar invaliditāti vajadzībām atbilstošu pakalpojumu.

1.daļa

I.Balodis: Atklāj sanāksmi, informē par sanāksmē izskatāmajiem jautājumiem. Jautājumā par iespējamiem grozījumiem Darba likuma 109.pantā dod vārdu I.Vjaksi.

I.Vjakse: Atgādina, ka diskusijas par nepieciešamību grozīt Darba likuma 109.pantu ir aktuālas jau samērā ilgu laiku un šis jautājums ir izskatīts gan Saeimā, gan Nacionālās trīspusējās sadarbības padomes sēdē. Šobrīd darba devēju pārstāvji uzskata, ka minētā likuma norma ir jāgroza un jādod iespēja darba devējiem atbrīvot no darba personas ar invaliditāti darbinieku skaita samazināšanas gadījumā. Ministrijai nav izdevies iegūt vienotu viedokli no personas ar invaliditāti pārstāvošajām organizācijām, jo domas dalās un ir organizācijas, kas uzskata ka norma ir jāgroza un ir organizācijas, kas uzskata, ka norma jā saglabā. Lai rosinātu izmaiņas Darba likumā, Ministrijai jāgūst pārliecinošs viedoklis no personas ar invaliditāti pārstāvošajām organizācijām, ka attiecīgās izmaiņas ir nepieciešamas.

E.Celmiņa: Informē, ka labklājības ministre R.Petraviča rosināja šo jautājumu izskatīt nākošajā Invaliditātes lietu nacionālās padomes sēdē, kas ir plānota š.g. novembrī. Ministre ir paudusi uzskatu, ka šinī jautājumā ir jāpanāk vienošanās un jāvirzās uz priekšu.

S.Survila: Uzskata, ka ir lietderīgi atcelt Darba likuma normu, kas aizliedz štatu samazināšanas rezultātā atlaist no darba personas ar invaliditāti, jo tas varētu veicināt darbā iekārtošanos personām ar invaliditāti.

¹ *Nemot vērā izskatāmā jautājuma tvērumu un sanāksmes dalībnieku sastāvu, attiecīgais jautājums tiek protokolēts kā darba grupas asistenta pakalpojuma pilnveidošanai 10 sanāksme.*

I.Vjakse: Informē, ka jau šobrīd Darba likumā ir vairākas normas, kas paredz priekšrocības personām ar invaliditāti palikt darbā. Piemēram, ja tiek samazināts darbinieku skaits un darbinieki savu darbu veic vienādā kvalitātē, tad invaliditāte ir kā priekšrocība, lai paliktu darbā.

J.Čačs: Uzskata, ka Darba likuma 109.panta otrā daļa ir jāsaglabā, jo ir jābūt normai kas aizsargā cilvēku ar invaliditāti tiesības. Iespējams, šo normu varētu pārcelt uz citu vietu Darba likumā, bet par to varētu vēl diskutēt. Aizsardzības mehānisms cilvēkiem ar invaliditāti ir nepieciešams arī tāpēc, ka jaunu darbu cilvēkam ar invaliditāti atrast ir daudz grūtāk, kā cilvēkam bez invaliditātes.

I.Vjakse: Paskaidro, ka Darba likuma 109.panta otrā daļa nosaka, ka darba devējam aizliegts uzteikt darba līgumu darbiniekam, ja viņš ir atzīts par personu ar invaliditāti, izņemot pārbaudes laiku un citus gadījumus, kas noteikti 101.panta pirmajā daļā. Aizliegts uzteikt darba līgumu ir tad, ja ir atjaunots darbā darbinieks, kurš agrāk veica attiecīgo darbu, ja tiek samazināts darbinieku skaits un ja darbinieks pārejošas darbnespējas dēļ neveic darbu vairāk nekā sešus mēnešus, ja darbnespēja ir nepārtraukta, vai vienu gadu triju gadu periodā, ja darbnespēja atkārtojas ar pārtraukumiem. Darba devējiem vislielākās problēmas sagādā tieši situācijas, kad tiek veikta darbinieku skaita samazināšana.

D.Podziņa: Uzskata, ka būtu jācinās nevis par to, lai personas ar invaliditāti no darba neatlaiž, bet jācinās, lai tiktu nodrošināti tādi atbalsta pasākumi, kas veicina personu ar invaliditāti iesaisti darbā.

I.Rozentāls: Uzskata, ka darba tirgū nav jānodala cilvēki ar invaliditāti no cilvēkiem bez invaliditātes.

I.Parhomenko: Uzskata, ka likumdošanā būtu jānosaka iespēja personām ar invaliditāti strādāt pusi no darba laika vai noteikt mazākas darba stundas un lai no valsts budžeta darba devējiem apmaksātu starpību par nenostādātajām stundām.

M.Konopka: Uzskata, ka Darba likuma 109.panta otrā daļa ir jāatceļ, tas atvieglotu iespēju personām ar invaliditāti iekārtoties darbā.

V.Pavloviča: Uzskata, ka Darba likuma 109.pants nav īstais iemesls, kāpēc darba devēji nevēlas ņemt darbā cilvēkus ar invaliditāti. Darba devēji nevēlas ņemt darbā cilvēkus ar invaliditāti tāpēc, ka cilvēki ar invaliditāti bieži vēlas strādāt nepilnu darba laiku, kas darba devējam nav izdevīgi.

J.Koškorjeva: Uzskata, ka jāsniedz skaidrojoša informācija darba devējiem par personu ar invaliditāti nodarbināšanu, kā arī vajadzētu valsts atbalstu darba vides un darba vietas pielāgošanai.

I.Balodis: Rosina nobalsot, kurš atbalsta Darba likuma 109.panta otrā daļas izslēgšanu - secina, ka atbalstītāju ir diezgan daudz. Jautā, kurš ir par to, lai atstātu 109.panta otro daļu – konstatē, ka tādi ir četri cilvēki.

I.Vjakse: Informē, ka situācijā, ja grozījumi Darba likuma 109.pantā tiktu veikti, tad pārejas noteikumos var noteikt, vai izmaiņas attiecas uz visiem noslēgtajiem darba līgumiem, vai tikai tiem, kas noslēgti pēc grozījumu spēkā stāšanās. Par to ir jādiskutē, lai risinājums pēc iespējas apmierinātu visas iesaistītās puses.

Lai Ministrija rosinātu veikt izmaiņas Darba likuma 109.pantā, ir svarīgi saņemt personu ar invaliditāti intereses pārstāvošo nevalstisko organizāciju atbalstu par izmaiņu nepieciešamību.

E.Celmiņa: Šīs dienas sanāksmē iezīmējās diezgan skaidra ilustrācija par personu ar invaliditāti intereses pārstāvošo nevalstisko organizāciju viedokli šajā jautājumā. Ir divi risinājuma ceļi kā virzīt izmaiņas Darba likumā:

- 1) iekļaut minēto jautājumu ziņojumā, ko Ministrija jau gatavo iesniegšanai valdībā par nepieciešamajām izmaiņām personu ar invaliditāti nodarbinātības atbalstam. Tad valdība Ministrijai dod uzdevumu sagatavot attiecīgos grozījumus likumā;
- 2) uzreiz gatavot attiecīgos grozījumus likumā un likumprojekta anotācijā izvērstā veidā norādīt argumentus un apsvērumus izmaiņu nepieciešamībai, kā arī iegūstamos rezultātus.

Ministrija izvērtēs, kurš no minētajiem variantiem šobrīd ir piemērotākais un nākamajā Invaliditātes lietu nacionālās padomes sēdē jau varētu par to sniegt informāciju.

I.Balodis: Uzskata, ka Darba likuma 109.panta otrā daļa ir jāatceļ un jādomā arī par alternatīviem veidiem, kā pastiprināt personu ar invaliditāti nodarbinātības aizsardzību.

2.daļa

E.Celmiņa: Informē, ka aktuālajā Ministrijas piedāvājumā par izmaiņām asistenta pakalpojuma nodrošināšanai ir pieci risinājuma varianti. Piedāvājumu salīdzināšanai aicina izmantot Konceptuāla ziņojuma asistenta pakalpojuma pašvaldībā pilnveidošanai projekta 3.tabulu (skatīt pielikumu). Atgādina, ka būtiskākās identificētās problēmas esošajā asistenta pakalpojuma nodrošināšanas kārtībā ir ne tikai personām nedraudzīgā atskaitīšanās sistēma, bet arī nepilnīga pakalpojuma nepieciešamības noteikšanas kārtība, pakalpojums nerasniedz visas personas, kurām tas varētu būt nepieciešams, ir grūtības piesaistīt asistentus, kas nav personu ar invaliditāti ģimenes locekļi, kā arī, personām ar I invaliditātes grupu ar redzes funkcionālajiem traucējumiem asistenta atbalsta nodrošināšanai ir paredzēti divi atbalsta veidi – asistenta pakalpojums pašvaldībā un valsts pabalsts par asistenta pakalpojuma izmantošanu, kas no administrēšanas viedokļa nav lietderīgs risinājums.

J.Muižniece: Informē, ka Ministrija ir uzklusījusi darba grupas š.g. 13.jūnija sanāksmē izteiktos pārmēģinājumus, ka finansiālais atbalsts asistenta pakalpojumam ir nepietiekams un ir jādubulto, un veikusi aprēķinus šādam pakalpojuma nodrošināšanas modelim, kā arī iesniedza to kā priekšlikumu jaunajām politikas iniciatīvām. Šāds risinājums valsts budžetam papildus izmaksātu 40 miljonus euro. Valdība, izskatot prioritāros pasākumus 2020. un turpmākajiem gadiem, lēmumu par papildus atbalstu nepieņēma, taču pieņēma lēmumu, ka, lai ar 2021.gadu palielinātu minimālo algu līdz 500 euro, sākot ar 2020.gadu pārskatīt visus pabalstus un pakalpojumus (kas ietver arī asistenta pakalpojumu), kas tiek finansēti no valsts pamatbudžeta un kas ir saistīti ar minimālo algu. Līdz ar to līdz 2021.gadam ir jāveic izmaiņas normatīvajos aktos, lai samaksu asistenta pakalpojumā varētu atsaistīt no minimālās stundas tarifa likmes.

E.Celmiņa: Informē par piedāvātajiem risinājumu variantiem.

1.risinājuma variants. Vislīdzīgākais esošajam pakalpojuma nodrošināšanas modelim, taču paredzēts lielāks atalgojums asistentam, kas būtu līdzīgs aprūpētāju atalgojumam valsts sociālās aprūpes centros. Mērķa grupa, kas var pieprasīt asistenta pakalpojumu, saglabātos līdzšinējā un katras pašvaldības sociālais dienests asistenta pakalpojuma piešķiršanu vērtētu līdzšinējā kārtībā, nepiemērojot vienotus kritērijus. Pakalpojuma apjoms tiktu noteikts vadoties pēc līdzšinējiem kritērijiem. Tā kā šajā variantā paredzēts, ka cilvēks vairs neatskaitās par konkrētu vietu apmeklējumiem, ir jāaprēķinās, ka cilvēki atskaitēs norādīs to apjomu, kāds katram ir piešķirts. Līdz ar to tiks izmantots daudz lielāks stundu skaits, kas ievērojami palielinās pakalpojuma izmaksas. Attiecīgi, gan lielāka atalgojuma, gan lielāku izmantoto stundu skaita dēļ šis variants kopumā izmaksātu 52 miljonus euro. Šajā variantā saglabātos atšķirīgā pieeja personu izvērtēšanā un netiktu atrisināts jautājums par to, ka pakalpojumu ir iespējams saņemt arī tiem cilvēkiem, kuriem asistenta atbalsts nav nepieciešams.

2.risinājuma variants. Tiek ieviesta vienota anketa asistenta pakalpojuma nepieciešamības novērtēšanai. Ar anketas palīdzību tiek noteikts, vai personai ir nepieciešams liels vai ļoti liels asistenta atbalsts, izsakot to koeficientos 1 un 2. Apvienojot koeficientu un personas līdzdalību pasākumos (iesaistei dažādos pasākumos paredzēts atšķirīgs piešķiramo stundu skaits), tiek noteikts personai piešķiramo stundu skaits. Paredzēts lielāks atalgojums asistentam, kas būtu līdzīgs aprūpētāju atalgojumam valsts sociālās aprūpes centros. Atskaitīšanās par pakalpojuma sniegšanu paredzēta vienkāršota, pieņemšanas-nodošanas akta formā, kur par kopējo stundu izlietojumu parakstās asistents un asistenta pakalpojuma saņēmējs. Bērniem pakalpojuma apjoms paredzēts konstantā apjomā – 80 stundas mēnesī. Bērniem asistenta pakalpojuma nepieciešamības un apjoma noteikšanas anketa (turpmāk – anketa) nav piemērota, līdz ar to tiek plānots bērniem izstrādāt atsevišķus kritērijus par asistenta pakalpojuma nepieciešamību. Kopumā šis variants valsts budžetam izmaksātu 36 miljonus euro.

3.risinājuma variants. Paredz ieviest kompensāciju asistenta vajadzību nodrošināšanas apmaksai. Maksātu personai ar invaliditāti, nevis asistentam. Kompensācijai būtu četri dažādi līmeņi. Personu sākotnēji novērtētu ar anketu un atbilstoši personas iesaistei pasākumos noteiktu kādu no četriem kompensācijas apmēriem. Paredzēts 5% līdzfinansējums no pašvaldībām. Mērķdotācija no valsts budžeta pašvaldībām tiktu pārskaitīta vienu vai divas reizes gadā. Pašvaldībām administrēšanas izdevumi tiktu paredzēti 4% no izlietotajiem valsts budžeta līdzekļiem. No kompensācijā saņemtajiem līdzekļiem cilvēks pats norēķinātos ar izvēlēto asistentu.

4.risinājuma variants. Asistenta pakalpojums tiek nodots pašvaldībām. Vajadzību pēc pakalpojuma vērtē ar anketu. Ar anketas palīdzību tiek noteikts, vai personai ir nepieciešams liels vai ļoti liels asistenta atbalsts, izsakot to koeficientos 1 un 2. Apvienojot koeficientu un personas līdzdalību pasākumos (iesaistei dažādos pasākumos paredzēts atšķirīgs piešķiramo stundu skaits), tiek noteikts personai piešķiramo stundu skaits. Valsts budžetā pieejamos 17 miljonus euro asistenta pakalpojuma nodrošināšanas vajadzībām sadalītu pašvaldībām proporcionāli asistenta pakalpojuma saņēmēju skaitam iepriekšējā gadā. Pašvaldības līdzfinansējums ir atkarīgs no tā, cik attiecīgajā pašvaldībā iepriekšējā gadā bija asistenta pakalpojuma saņēmēju. Pie nosacījuma, ka minimālās algas apmērs saglabājas esošajā līmenī 430 euro, tiek prognozēts, ka pašvaldībām kopumā būtu jālīdzfinansē 7,4 miljoni euro. Valstī mainoties minimālās algas apmēram, no pašvaldību budžeta finansējamās daļas apmērs var mainīties. Atskaitīšanās par pakalpojuma sniegšanu paredzēta vienkāršota, pieņemšanas-nodošanas akta formā, kur par kopējo stundu izlietojumu parakstās asistents un asistenta pakalpojuma saņēmējs.

5.risinājuma variants. Pakalpojuma nodrošināšanas kārtība tāda pati kā 2.risinājuma variantā, taču, aprēķinot pakalpojuma nodrošināšanas finansējumu, ir ņemti vērā šobrīd pieejamie valsts budžeta līdzekļi asistenta pakalpojuma nodrošināšanai un plānotais minimālās algas apmērs 2021.gadā – 500 euro. Attiecīgi, cik stundas asistenta pakalpojuma nodrošināšanai var piešķirt personai pie šādiem nosacījumiem. Piemērojamo koeficientu proporcija vairs nebūtu 1 un 2, bet 1 un 1,5.

Visos risinājuma variantos ir paredzēts atteikties no Veselības un darbspēju ekspertīzes ārstu valsts komisijas atzinumiem par asistenta pakalpojuma nepieciešamību, jo par personai noteikto invaliditātes grupu un funkcionālo traucējumu veidu sociālais dienests var pārliecināties elektroniski. Bērniem ar invaliditāti visos variantos (izņemot 5.risinājuma variantu) ir paredzēts asistenta pakalpojuma apjomu noteikt 80 stundas mēnesī.

Detalizētāku piedāvāto risinājumu salīdzinājumu skatīt pielikumā.

V.Strods: Pauž bažas, ka kompensācijas izmaksas gadījumā tās apmērs ilgstoši paliktu nemainīgs, bet algas apmērs valstī augtu, līdz ar to persona ar invaliditāti par piešķirto kompensāciju varētu nopirkt arvien mazāk stundu.

I.Niedre: Uzskata, ka 2.risinājuma variants ir labs tāpēc, ka ievieš motivējošu atalgojumu asistentam, tādejādi veicinot arī asistentu piesaisti ārpus personu ar invaliditāti ģimenes loka. Šis variants ir arī ilgtspējīgāks.

I.Rozentāls: Uzskata, ka piemērotāks ir 3.risinājuma variants, jo tas ir vienkāršāks un cilvēks pats var izvēlēties sev asistentu katrā situācijā, pēc saviem ieskatiem.

D.Podziņa: Atbalsta 3.risinājuma variantu, jo cilvēks pats vislabāk zina, kādām asistenta pakalpojuma vajadzībām piešķirtos līdzekļus izmantot, taču vienlaikus kā labāko risinājumu uzskata individuālā budžeta veidošanu. Ja individuālajā budžetā tiktu ierēķināti līdzekļi no asistenta pakalpojuma, transporta izdevumu kompensēšanas pabalsta, bezmaksas braukšanas sabiedriskajā transportā personām ar I un II invaliditātes grupu, tad būtu pietiekami lieli līdzekļi individuālā budžeta veidošanai un persona ar invaliditāti pati varētu izvēlēties sev nepieciešamo pakalpojumu apmaksu.

J.Čačs: Atbalsta 2.risinājuma variantu, jo ir paredzēts vienots individuālais izvērtējumus un lielāks atalgojums asistentam.

S.Survila: Ierosina biedrību valdes locekļus ar paraksta tiesībām pielīdzināt tai personu grupai, kura varēs saņemt vislielāko asistenta pakalpojuma apjomu (personas, kas strādā algotu darbu,

veic saimniecisko darbību, studē augstākās izglītības iestādē vai nodarbojas ar paraolimpisko sportu).

D.Podziņa: Uzskata, ka cilvēkam ar ļoti smagiem funkcionālajiem traucējumiem vajadzētu nodrošināt līdzvērtīgu asistenta pakalpojuma apmēru neatkarīgi no tā, vai šī persona strādā vai apmeklē dienas aprūpes centru.

M.Konopka: Atbalsta 2.risinājuma variantu.

I.Parhomenko: Atbalsta 3.risinājuma variantu, jo kompensācijas izmaksa personai ar invaliditāti nodrošinās lielāku personas neatkarību un rīcības brīvību.

S.Survila: Uzskata, ka 3.risinājuma variantā kompensācijas apmēru pēc noteikta laika, ceļoties minimālās algas apmēram, ir jāpārskata.

V.Strods: Atbalsta viedokli, ka biedrību valdes locekļi ir jāpielīdzina tai personu grupai, kura varēs saņemt vislielāko asistenta pakalpojuma apjomu.

I.Niedre: Uzskata, ka ir veicināma profesionālu asistentu iesaiste pakalpojuma sniegšanā.

I.Rudzīte: Vērš uzmanību, ka īstenojot 3.risinājuma variantu asistentiem vairs nebūs sociālo garantiju, kas personai pienākas sakarā ar veiktajām valsts sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām.

E.Celmiņa: Informē, ka konceptuālais ziņojums par asistenta pakalpojuma pilnveidošanu tuvākajā laikā tiks nodots sabiedriskai apspriešanai un būs pieejams Ministrijas mājaslapā.

Darba grupas sanāksme beidzās: 14.50.

Nolemts:

- *Jautājumā par grozījumiem Darba likuma 209.panta otrajā daļā, personu ar invaliditāti intereses pārstāvošās nevalstiskās organizācijas sekos līdz Ministrijas aktivitātēm un jautājuma virzībai, kā arī aktualizēs jautājumu, ja būs priekšlikumi par kompensējošiem mehānismiem personu ar invaliditāti aizsardzībai.*
- *Personu ar invaliditāti intereses pārstāvošās nevalstiskās organizācijas iesaistīsies sabiedriskajā apspiešanā par konceptuālā ziņojuma par asistenta pakalpojuma pilnveidošanu projektu un sniegs savu viedokli par atbalstāmo risinājumu asistenta pakalpojuma pilnveidošanai.*

Pielikumā: Konceptuāla ziņojuma asistenta pakalpojuma pašvaldībā pilnveidošanai projekta 3.tabula.

Sanāksmes vadītāja

J.Muižniece

Protokolēja ----- (E.Grāveris)
(Paraksts)